

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/591/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912212056
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7912212056.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti žalovanému O. G., J. XX.XX.XXXX, G. Y., A. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o zaplatenie 5.676,25 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov z 25. januára 2013 č.k. 2Ro/312/2012-40 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcu vo výške 128,32 eur a tieto zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu Tomáš Kušník s.r.o. do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 25. januára 2013 č.k. 2Ro/312/2012-40 odpor vedľajšieho účastníka podaný na tamojšom súde 26.10.2012 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.09.2012, č.k. 2Ro/312/2012-19 odmietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe podaného návrhu o zaplatenie 5.676,25 eur vydal tamojší súd platobný rozkaz, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Žalovanému bol platobný rozkaz doručený dňa 25.09.2012.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na základe písomného podania zo dňa 20.09.2012, doručeným súdu dňa 21.09.2012. Dňa 23.10.2012 bol združeniu doručený platobný rozkaz, proti ktorému podal vedľajší účastník odpor dňa 26.10.2012. Žalovaný proti platobnému rozkazu odpor nepodal.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 93 ods. 1 až 4 O.s.p. a § 174 ods. 1 až 3 O.s.p. a uzavrel, že vedľajším účastníkom je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorej zo strán. Motivácia vedľajšieho účastníka na víťazstve v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil je daná buď jeho právnym záujmom na takomto výsledku, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva) alebo je daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Účinky vzniku vedľajšieho účastníctva však môžu nastať iba v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí pre také štádium konania, v

ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátené konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6Cdo/207/2011 zo dňa 10.10.2012). Tzv. pomoc v spore vedľajším účastníkom teda predpokladá aktívnu účasť hlavného účastníka v konaní, v tomto prípade žalovanej. To znamená, že následná pomoc intervenienta pripadá do úvahy len vtedy, ak bude proti platobnému rozkazu podaný odpor samotnou žalovanou. V predmetnej veci však nebol proti platobnému rozkazu podaný odpor na to legitímnym subjektom - žalovanou. Preto vedľajšie účastníctvo nemôže v takomto konaní plniť svoj základný zmysel. Účinky vedľajšieho účastníctva združenia na strane žalovanej, jeho oznámením o vstupe, teda nenastali. Preto súd prvého stupňa odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako podaný neoprávnenou osobou.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odvolaní vedľajší účastník uviedol, že takýto postup zásadným spôsobom obmedzuje ochranu spotrebiteľov, keď súdy vydávajú platobné rozkazy v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p.. V súvislosti s tým poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, čl. 47 Charty základných práv EÚ. V spotrebiteľských veciach, ktoré sa na súdoch SR stále riešia väčšinou vydávaním platobných rozkazov v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p., je jedinou účelnou a efektívnou pomocou spotrebiteľovi predovšetkým vstup Združenia na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka. Preto je potrebné vykladať zákon tak, že združenie tak môže urobiť kedykoľvek do právoplatného skončenia veci a podanie odporu môže vedľajší účastník uskutočniť v zákonnej lehote, to znamená v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník v odvolaní poukazuje aj na judikatúru Súdneho dvora EÚ v doktrínálnych veciach *Océano Grupo Editorial, Salvat Editorial*, C-240/98 až C-244/98, *Mostaza Claro* C-168/05 a *Godard* C-429/05, kde Súdny dvor EÚ v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, stanovil pre súdy povinnosť *ex offio* skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Ďalej poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ *Cofidis* C-473/00, v ktorom súd rozhodol, že s ohľadom na potrebu ochrany spotrebiteľa a naplnenie čl. 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS, súd nemá aplikovať a prihladiť na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vo svojich účinkoch bráni naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami zavedenej Smernicou rady 93/13/EHS. Ďalej poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci *Banco Español* C-618/10 zo 14.06.2012, podľa ktorého právna úprava neumožňujúca súdu v konaní o vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu zmluvných podmienok, nie je v súlade s právom únie.

Vedľajší účastník ďalej poukázal na to, že prípadný nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník, musí byť kvalifikovaný, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd preto neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Ak súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka, postupoval v rozpore s cieľmi Európskej únie a jeho postup znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka. Pokiaľ ide o možnosť vedľajšieho účastníka podať vo veci odpor, poukázal vedľajší účastník v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2012 sp.zn. 20bdo/27/12, v zmysle ktorého v prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné, avšak z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zväziť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka podal písomné vyjadrenie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

Na zdôvodnenie svojho vyjadrenia žalobca uviedol, že žalovaný v zákonnej pätnásťdňovej lehote odpor proti platobnému rozkazu nepodal. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník nebol účastníkom konania v čase vydania platobného rozkazu, považuje uznesenie súdu, ktorým odmietol odpor, za správne. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/207/2011. Žalobca má za to, že vedľajší účastník nie je v tomto konaní osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Poukázal aj na názor vyslovený Krajským súdom v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 3Co/453/2012, Krajským súdom v Nitre v rozhodnutí sp. zn. 9Co/266/2012 a 8Co/267/2012, ďalej Krajským súdom v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/30/2013, Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 12Co/56/2012 a 14Co/15/2013, ako aj Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/314/2012 a sp. zn. 9Co/70/2012, v ktorom je vyslovený názor, že v súlade s ustanovením § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník nemôže v čase, kedy vstúpi do konania, mať viac práv alebo povinností ako účastník, na ktorého strane sa chce konania zúčastniť. Aj keby súd prvého stupňa doručil platobný rozkaz vedľajšiemu účastníkovi, išlo by už len o informovanie tohto vedľajšieho účastníka o jeho forme a obsahu, bez toho, aby vedľajšiemu účastníkovi plynula nová lehota na podanie odporu, keďže jej plynutie je znením § 93 ods. 4 O.s.p. procesne spojené s plynutím lehoty u účastníka, na ktorého strane sa chcel zúčastniť konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal vedľajší účastník v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu vedľajšieho účastníka nie je možné vyhovieť.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva) alebo je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. V tomto konaní bolo potrebné preto vyriešiť aj otázku, či v tzv. skrátanom konaní, v ktorom súd rozhoduje o návrhu na vydanie platobného rozkazu, môže vystupovať vedľajší účastník. Ak áno, kedy môže do takéhoto skrátaného konania vstúpiť.

Ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinku vedľajšieho účastníctva, treba vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov.

V tomto konaní vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 21.09.2012, teda v čase, kedy bol platobný rozkaz už vydaný (12.09.2012), pričom bol už doručený účastníkom; žalovanému bol doručený 25.09.2012.

Odpor proti platobnému rozkazu je opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu v tzv. skrátrenom konaní. Občiansky súdny poriadok výslovne ustanovuje, že na jeho podanie je legitimovaný žalovaný, a v zákone nie je upravená osobitne legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu.

Je potrebné prisvedčiť vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v odvolaní poukazuje na to, že súdna prax nie je jednotná v otázke účinkov vzniku vedľajšieho účastníctva v skrátrenom konaní. Najvyšší súd SR v uznesení 6Cdo/207/2011 vyslovil právny názor, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie (to však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátrené konania), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor.

Pokiaľ v ust. § 201 veta druhá O.s.p. je upravené procesné oprávnenie vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania. V súdnej praxi prevažuje názor, že legitimácia vedľajšieho účastníka na odvolaní je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas a pokiaľ podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník, podporovaný vedľajším účastníkom. Preto pokiaľ na podanie odporu je subjektívne legitimovaný len žalovaný a v zákone výslovne nie je upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu, rovnako tak aj v prípadoch, na ktoré nedopadá ust. § 201 veta druhá O.s.p., by bolo teoreticky možné vyvodiť, že vedľajší účastník má oprávnenie podať aj odpor so súhlasom účastníka, na strane ktorého vystupuje, za predpokladu, že vstúpil do konania pred vydaním platobného rozkazu, alebo po vydaní platobného rozkazu, avšak ešte pred uplynutím lehoty na podanie odporu žalovaným.

Platobný rozkaz predstavuje samostatnú formu rozhodovania, ktorou sa rozhoduje vo veci samej. Podstata rozhodovania platobným rozkazom spočíva v tom, že ho súd vydá bez vypočutia odporcu. V rozkaze uloží odporcovi povinnosť, aby do 15 dní zaplatil navrhovateľovi uplatnenú peňažnú sumu a určené trovy alebo v tej istej lehote podal opravný prostriedok - odpor s odôvodnením. Odpor v rozkaznom konaní je rovnako opravným prostriedkom ako podanie odvolanie, či dovolanie. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovanej na ochranu jej práv pred plnením z neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, má právo podať odpor, pokiaľ s ním vyjadrí súhlas spotrebiteľ. Vedľajší účastník však môže podať odpor, len ak vstúpi do konania pred vydaním platobného rozkazu, alebo síce po vydaní platobného rozkazu, avšak ešte pred uplynutím lehoty na podanie odporu účastníkovi, ktorého podporuje. V prípade, že vstúpil do konania pred vydaním platobného rozkazu, doručuje súd prvého stupňa platobný rozkaz tiež vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a vedľajší účastník môže podať odpor proti tomuto rozhodnutiu v lehote 15 dní. Ak však vstúpil do konania až po vydaní platobného rozkazu, je legitimovaný na podanie odporu iba v lehote patriacej ním podporovanému účastníkovi (žalovanému).

Z obsahu spisu vyplýva, že platobný rozkaz Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.09.2012 č.k. 2Ro/312/2012-19 bol žalovanému doručený dňa 25.9.2012, pričom žalovaný proti nemu odpor nepodal. Lehota na podanie odporu žalovanému uplynula dňa 10.10.2012. Vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 20.09.2012, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.09.2012. Platobný rozkaz vedľajší účastník prevzal 23.10.2012 a odpor podal 26.10.2012. Teda vedľajší účastník podal odpor až po uplynutí zákonnej lehoty žalovaného na podanie odporu proti platobnému rozkazu.

Vzhľadom na to, že okresný súd doručoval platobný rozkaz vedľajšiemu účastníkovi po uplynutí lehoty na podanie odporu zo strany žalovaného, treba z toho vyvodiť, že išlo (už) iba o „informovanie“ vedľajšieho účastníka o forme a obsahu platobného rozkazu, bez toho, aby vedľajšiemu účastníkovi plynula „nová“ lehota na podanie odporu, lebo jej plynutie je podľa § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. procesne spojené s plynutím lehoty u účastníka (v danom prípade žalovaného), na ktorého strane sa chcel vedľajší účastník zúčastniť konania.

Pretože žalovanému uplynula lehota na podanie odporu dňa 10.10.2012 a vedľajší účastník podal odpor dňa 26.10.2012, (t.j. až po uvedenej lehote), podal ho oneskorene. V dôsledku uvedeného je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne, keď odpor odmietol.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu, preto súd prvého stupňa vecne správne rozhodol, ak odmietol odpor podaný združením v zmysle § 174 ods. 3 písm. c) O.s.p., preto odvolací súd jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p..

Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech proti vedľajšiemu účastníkovi, preto je povinný nahradiť mu trovy odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z odmeny za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v tarifnej hodnote 100,425 eur, ďalej režijný paušál 7,81 eur a 20% DPH v sume 20,085 eur. Celkové trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 128,32 eur.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.